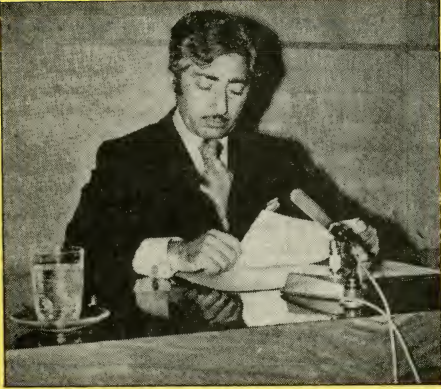

بِغَام

محمد موسیٰ شفیق

سرریزہ : الحاج ننگیال

Ketabton.com

بیت

وینا وال : محمد موسیٰ شفیع

سرریه : الحاج ننگیال

دکتاب نمبر : پیغام
دینا وال : محمد موسی شفیق
سرینہ : الحاج ننگیال
خطاط : نورالدین ہذیر
خپرورنگی : فرہنگ جہاد
نہتہ : د ۱۳۶۷ لمونیکال دثوریماشت

دفرہنگ جہادپستی اوبانکی پتہ

P. o Box No. : 1107

G. P. O

پشاور پاکستان

حساب بانکی : جیب بانک 3014

میو مندوی برانچ

پشاور پاکستان

پیغام اوشفیق

۱- پیغام

پیغام دشهید شفیق «دده په قول» د لالهانده او ورخطا لریب توب
دوخت یو رنگین سوغات دی او ددوی د ژوند د یوې ټاکلې دورې تاثرات

اوپاڅپري.

پیغام د مرحوم شفیق د ارا العلوم د زده کړې د دورې ادبي پانگه ده او د
هنه مهال سره په یې شفیق د مصر او امریکې د لوړو وختیلا تر دوسته
د سترو دولتي پوستونو له شا دهغني ارمان کړی او ویلی دي: «... که

زړه ددې اوس نه پدې کم او کیف خبر وای ما به له هر یو کال نه په هماغه تنگ،
تربیا وپوښتیا و ارا العلوم کې دوه او درې کلونه جوړ کړی وای».

خو مرحوم شفیق د نن ورځو ولا لهانده زلي د یوه شاعر، ادیب او -
لیکوال په صفت دومره نه پېښي - دهغه وژورت او صدارت او په
مجسم کې سیاست ددوی هنر او فن تر خپل سیري لاندې داسې پټ
کړ چې نن د مرحوم شفیق د پاڅه فن نه د پېلېر کسان خبر تیارې په
افغانستان کې چې هر فنان، لیکوال او ادیب سترو دولتي پوستونو او لومړ

اجتماعي اداري موقف ته رسيڻي دي هغوري بياخيل فن اوهنر ته داسي
دمه وڪري چي بيا بي ڪله ٽوڪ ٽڪن آڻا رڳو او حال بي گوري -
ڊاگومان هم نشن کولي چي دادی دپرون هغه سترگور ليکوال اويٺال
وي چي دي بي اثر مطالعه ڪوري .

من هم زهروڊ جهاد مشران چي پڇڙ ليکوال هم و وينا وال هم او -
صهاڻيان هم هغه دپرون ليکوال نه بنيني کوم چي په شريعات - عرفان -
قضا ادب - گهيڇ - پيام حق ورائنگه او... خپرونو کي ليده کيڊل .

دلته د مسخوم ماستر فضل کريم د ليکوال مرثي « ليکنه سري ته
دکا نبي کرينه و بس بنيني اوزه خيله چي مرحوم شفيق خير ديو شاعر
ليکوال او اديب په صفت پيڙم دومرو پي دوزير اوصدا عظم په نامه نه
پيڙم، ٺڪه دده ليکوال او په مجموع کي فن ادي دي او تليا ته . من هم
د شفيق فن ژوندي دي اوسبا هم د هغه وزارت اوصدارت نونده ليده
ڪپري خو پيغام « او « عبقريان » به بي تزقيامته نروندي وي اوهدهغه
ورد دوي نور ليکني اوشعر ونه هم .

د شفيق پيغام چي خير دپرون خوانانوته دبدياري دجرس حيثيت
دروڊ من هم هاغه تاثير وڳو له اوجذبه لري او دن زلي هم ورتنه اري
اوهم ورو دغه پيغام دغه مشخص اوسوسي حالات و شرايط پيغام ندي .
دا پيغام دپرون له پار هم و دن هم دي اوسبا هم دغدي پيغام تپوختو
سترگو ته دروي اوزاره يادونه راسپري له من هم خبري کوي او د
راتلونکي بنه هم بنيني .

شفيق پوڇڻ خياله ليکي:

«زما نوم محمد موسى شفيق دي پلاري مولوي محمد بل هيس
کاموي نوم پري. زمين کورن. دنکرهار ولايت دکامی په سيمه کي
اوسپري او يوازين دکلمي تاريخ لري.

زه پخپله دکابل په ښار کي چيرته چي زما پلار دپه موند کاکا و
د ۱۳۰۸ هـ ش کال دجونز په پنځمه زېږېدلی يم.

زما رسمي تحصيلات په ابتدايي مرحله کي دکامی او کابل په مکتبونو کي
بڼه نيولی بيا وروسته دپلار په اراده او امر دنکرهار ولايت دجيم المدارس
په مدرسه کي شامل شوم. دوه کاله وروسته دکابل عربي دارالعلوم
مدرسي ته راغلم چېرته مي چي دولسم صنف خلاص کړ او مولوي ترقي لودلم،
دمدرسي وروسته په شاهي دارالتحريير کي مقرر شوم او بيا وروسته
دپوهنې وزارت لخوا مصر ته د تحصيل لپاره ولېږل شوم او د هغه ځای
نه د تحصيل د ختم نه وروسته امريکي ته ولاړم.

زما د تحصيل درجه داده:

دېکلوړيا معادله شهادت نامه دکابل له عربي دارالعلوم څخه، دليسانس

شهادتنامہ لہ مصر شخہ ، پہ عدلی چارو کی دماستری شهادتنامہ لہ مصر شخہ ، پہ مقایسوی حقوق کی دماستری شهادتنامہ لہ امریکی شخہ۔ دموڈز بہ ہی پارسی او پلاڑی پسنتر دہ او ما ویرم عربی او انگلیسی

ہم لوستلی دی

زما پہ تربیہ کی لومری مؤثر شخص زما پلاڑی دھنہ ڈر و مشبو افکار و ما کی تاثیر کریدی او جینی ہنہ نظریات پی ہم پہ ما تحصیل شوی چی دخیلی زما پی دپارہ ہنہ تہ مفید بنکارہ کیدل مگر اوس دیس منفی - جہیان شکل لری۔ زما پلاڑ دھنہ او بڑ او حساس ماسریت لہ کبلہ چی د افغانستان پہ اوسخی او پخوانی دورو کی پی سرتہ رسرئی د افغانستان پہ تاریخ کی دیر معین ذہنیت نہایت کونکی کوی ، زہ پہ خیلہ پہ خیل خان کی دھنہ د مشبو او کتود و نظریات تاثیرات گورم ، دھنہ نہ وروستہ پہ اجتماعی شروند کی دینستو جینو زما لیا دیا نو زما پہ تربیہ کی برخہ اخیستی دہ او پہ دارالعلوم کی دمولانا غلام نبی کاموی اثر زما پہ فکر بانڈی د - مخصوصی یادونی و دردی .

پہ مصر کی ہی د بناغلی و داوی ، نہ ہم ڈرہ مستقیمہ استفا دہ و کرہ او قاهرہ ثقافتی محیط درسی تحصیل نہ علاوہ زما د فکر پہ وسعت بانڈی زیات تاثیر و کر ، دامر کی سفر او قامت د غربی ژوندانہ د طرز سر آشنا کریم او بالاخرہ د دی مختلف مؤثراتو د تفاعل پہ نتیجہ کی ماسرہ ہم یو شہر ثابت نظریات د ژوندانہ پہ باب کی پیدا شول چی زہ و ژ خیلہ لارہ ولیم او ہر دوستان لرم چی موافقہ و درہ نلری .

زما فعالیت د حقوق و قوانینو پہ ساحہ کی دی وظیفہ پی عدلی

په وزارت کې د قوانینو لوی مدیریت اداره او د حقوقو لوی سیاسي علومو
په پوهنځي کې د خاص بین المللي حقوقو او مقایسوي حقوقو تدریس
دی.

جراید او مجلاتو ته مقالې هم لیکم او کله کله یې پخول شعروم وایه
او اوس هم د شعر شیطان کله کله راباندې پېښه کوي. *
شفیق لیکلی، جراید او مجلاتو ته هم مقالې لیکم او کله کله یې پخوا هم
شعروایه او اوس هم راياندي کله کله د شعر شیطان پېښه کوي. خوزه وایه چې
مرحوم شفیق دري او پښتو ادب ته د روند، مثالي او بنسټيز کار کړی دی
دلته یې کیسې لیکلو لارې په غځینه کړې او نوښت لیکواله پاره یې ځای په
ځای دخپل فکر او فن د پوړي څلورلی دی دوی معیاري افسانې ولیکلی د فن
په لحاظ په تړل پوره او د چاپیریال د مسلطو شرایطو او ښې اغورگړی او د ټولني
د نیمگړتیاوو د سمون په لار کې د زړه کړې وړو .

هغه وخت چې افسانې لا د هېواد په خپرونو کې غزروني نه وی کړې.
په دې ډول شفیق په پښتو ادب کې دلته یې کیسې او انقلابي شعرو کاروان
جړیس وغزواوه او په پوره ډاډه سم ویلای شو چې که مرحوم شفیق
سیاست او اداري بوختید نو زوی مصروف کړی فن به د دوی فن
د پښتو ادبي ادب داوچ موج او معراج پورې درولی وای او ادبیاتو
ته به یې دخپل لور او استعداد او ښوځ له مخې داسې هر اړخیز کار کړی
و چې د تخلیق او تحقیق په ډول و ټوکړو نو یې به یې په سیمه کې بر اولری
مقام گټلی وای.

دانشی د شفیق او خونړو گوټو په شمېر لیکوالو او ادیبانو ځانگړنه وي چې په دواړو ژبو دري او پښتو کې یې پاڅنه معیاری او کړه ادبي اوهنري آثار را منځ ته کړي دی داسې چې لوستونکی دا نشي احساسولی چې د لیکوال مسوئله ژبه کومه ده .

د مرحوم شفیق دري او پښتو افسانې چې څوک لولی نو دا توپیر ووته گران شي څومو بېرته وکړي چې پښتو لیکنه یې پخه وگڼي او که دري داد شفیق دهغه مهال ادبي فن پارې وی چې ده لادخوانی او تحصیل شپې تېرولی اوسری دا اټکل کولای شي چې وروسته به ددوی فن څومره پرمختگ اوارتقايي منزل وهلی وي . ددوی د ځوانی لیکنی له یوه ځانگړي کړه واستادانه انداز او اسلوب څخه برخمن دي چې ددوی نبرغ ، استعداد او ذوق پېر ترکه ترې څرگندېدای شي .

پدې ډول ویلای شو چې که څه هم شفیق د ځینو وجو هاتو له مخې کمیت پ لحاظ لږ ادبي آثار لري ایښي خو کیفیت پ لحاظ د یوه استادانه ، معیاري او ژوند او شرایطو د غوښتنې برابر مواد او الهام او پیغام ازا لکې نکی ډېرې موندلې شي . ویل کېږي چې شفیق د داود خان له کودتا وروسته پېر زندان کې هم ارزښتناکه لیکني او پلټنې کړي او قرآن کریم تفسیر یې کښلی دی چې که له منځه نه وی تللی دا به زموږ د اسلامي فرهنگ د بیا ایښي ډېره لویه پاڼه وي .

شفیق د خپل فن په هنداره کې

شفیق انقلابي شاعر و. د هغه شاعري او په مجموع کې فن د پریگنوله هیلو او اومانو نوسره تړلی و او د هغه د فن خښتې او مساله د تهر لڼې او چاپیریال وضعه او مسلط شرایط وو.

شفیق دیره دراکه او ستونګود وینا وال په توګه د خپل ولس ستونزې او دردونه د شعر په ژبه بیانول او د فن او هنر په ګوتو یې د هغو ستونزو او علاج انځورولو، د هغه فکر ژور وړی او خیال لوړ و. نظریې ځیر و او ژور.

هغه د خپل خلکو پر دردونو درېدېده. د ولس درد د هغه خپل درد و. د قام مصیبت د هغه مصیبت و او د وګړو پریشانی او بد حالی د هغه خپله پریشانی و. وګړي هغه د خپل وجود په زړه زړه د غریب، مظلوم، وږی، بې ګوره او ګرېږېدلی هرو سا ننده. هر فریاد. هر درد او هر ګناه داسې محسوسا وه لکه چې په خپله تهر پرې او دې ځان په ټوله معنا د هغه په ځای ګڼي. دا زما خبره نده د ده شعر ونه

دغه ټکی څرګندوي او د ده د فن د دې خبرې شاعري وګړي او -

را سپري بي .
 هغه يراخي خانته سرکالي نه غوښته هغه د قام اولوس د -
 ښنگړ و مين او براله و پدغه مينه کې هغه د پتنگ د سرپازی
 د جذبې غوښتونکی و او د يوه بي خوده لېونی د سرشاره استغنا
 هيله من ، چې زخمي زړه يې له نورو پرهر ژلوسره په وينې کې نورو
 ورننگېږي :

استغنا ديوې خوده دېوانه را
 پاکيزه يوه د ميځي کاشانه را
 زخمي زړه يې لاپه نورو وينو رنگ کړه
 سرپازی ديوه سرپټېږي پروانه را

شفيق پدې گروهمن و چې د خپل ولس وېر جنه وضعه يې
 د مبارزې او يوه مثبت اوښتون له لارې بدلېدلای شي ځکه خود
 حق په لار کې هغه د منصور د سرپازی د ولولو او همت غوښتنه کوي :

درد او غم د محبت کې خوندي سوړورا
 دېره ځای په ارامانو د کوډه طور را
 چې د حق له پاره دار په ليمه ښکل کړم
 هومره جوش د سرپازی لکه منصور را

شفيق چې کورې د هېواد ځوان توکم د غربي ماديت د تورې بلا
 کورې ته نژدې کېږي او نننۍ تش په نوم تمدن څه وېر د معنا او
 روحانيت په ککر تالان کې کورې او د ژوند فطري بڼه يې بدلې کړيد
 نوله همدې ځايه هغه د ترقی په لور په معنوی اساس ديوې غوښتنه

کوي هو! دمنزل په لور د باد په خېږ د چټک يون:
 ماديت د غرب لاهو کرکړو تبا ه کپړو
 زه موبن روح تيروغبي غونډې امل در ا
 معنوي اساس مورتنگ په خپل قدا کړو
 د منزل په لوري بيا منډ ي د باد را
 شفيق - زړه بيراخي د توحيد خاي بولي - نړوي ميني او غوښتني
 له زړه غځه لبرې ککړي او زړه حرم له هر ډول بوتانو پاک او سپيڅلی
 غواړي:

آئينه چې د جهان د نندار ووشي

دا يرموتقي درد منندو ډي جام ديم را

د توحيد لمبې ډي سرې لره سينه کي

له بوتانو نه خالي د زړه حرم را

شفيق د شلم قرن د جاهليت او وحشت په تيارو کي د حق د
 ځلنده مثال په رڼا کي د پير غنگ د منزل لار تبا کي که نه نو بيا به
 ټولنه يوه لار ورکي ټولنه وي له معنا او روحانيت غځه لرې او د
 ماديت په زړونو کي ښکېل:

په ځيگره درد او ميني سوي داغ را

سينه ټوله د معني د څکلو باغ را

ډي تياره سفرې لار نه ورکې پري

ته په لاس د حقيقت ښکلي خراغ را

له شفيق سره د خپل هېواد د پير غنگ او ترقي تلوسه و اوږدې

خوږېده چې څنگه يې هېواد د طبيعې خدای وړکړېو شتمنيو سره
 سره بهرته پاته دی ځکه خو هغه د دې اروا مخن و چې هېواد يې
 خوږه چې ترڅه کېږي د بهر تک او ترقي منزل ته ورسېږي له
 همدې امله هغه په شپه کې دکال له منزل و هلو پرته بله لار نه ليدله.

دې تورم کې لکه لمر هور و مثال را

دېر و ځکې لار و و پورې وصال را

قافلې نه وروسته کېږي وساعت کم دی

په شېبه کې مونږ ته تون د تلو دکال را

مونږ ځکې وويل چې شفيق چې هر څه له خدایه غوښتل دولس
 او هېواد له پاره يې غوښتل او خپل ټول استعداد او وصال حيثون
 يې دغه هدف ته وقف ککړې و محنتي خپل ذوق او تمنا هم:

ماله نوږن څي زخي په درد ووا را

آزادی او حریت پدې دنيا را

چې د قام په دردي و خوري هغه خړتري

هسي شاني ښکلی ذوق و تننا را

بل خای لدې هم پل ځکې بزي او وايي :

سينه پاکه له و هونوله و سولس را

ښه عييط کې مې اولز له انعکاس را

چې خدمت يې قوت و رکړې قام تېر ته

هغه مهت هغه بازل و له هغه لاس را

شفيق چې پر خپل هېواد مسلط نا مطلوب شرایط کوري چې د

چينن منڀني سياستون لوري څنگه دده وطن د بلا خوږې او بربادې
كړې ته نژدې كوي نو لكه هر وطن دوست شاعر دې هم
وځور پورې خوله دغه د ول كواښونو سره د مقابلي له پاره د ولس
د ټولو پر گټو د ټينگ وحدت او هر له خوځښت خړ ك غږ پورته كوي
چې د راروان خطر ناك سيلاب مخه ونيسي د هغه سره سيلاب
مخه چې په بنسټيا هم تبا كوو نكي و او وړاندي و نكي .

كه وايړ چې هم پدې شافې اوسېږو

نوپه مېرو او معدومو به شمېر پېرو

راځي هله چې لاسونه سره وركېږو

گني داسېلاب چې راغې تبا ه كېږو

هغه له وطن سره مينې او دخپل ضمير غږ او وجدان او احساس

د څرېكو څخه دا هول ترجېافي كوي:

مونږ په ايشيا كې يو مسعود افغانستان غواړو

مونږ حكومت او حاكميت د پاك قران غواړو

ابا په سوله امنيت باندې جهان غواړو

د قام خادم چې وي هغه ځملي امام دى زمونږ

لكه نسيم د باغ گلونو ته پيغام دى زمونږ

شفيق د خپلې لارې اورم له پاره د فعاليت او مبارزې ستونزې

ليدلى او پدې لار كې يې كړل وونه او ناخوالې يې حتمي گڼلې خو

لدې سره ډاډه و چې حوادث يې دارادې لورى نشي بدلولى او ستونزې

او خطر ونه يې له هدف څخه نشي گرځولى:

مرنه به نشي اراده مي حاد شوکي
 لسره چي عالي دوهروحيات دي
 شاعران جذباتي مخلوق دي شفيق ته هم چي کله درد
 ورشي اود ظالم لاسونه هماغسي دمظلوم په وهلو تکولو شونه
 وگوري نودا فريادي بي له خوږي ووځي ؛

داتومي مي چي اغزي دره پرسترو
 کوم بي دحکوم ظالم اوکوم صياد دی
 چي آسمان پر ظالانو نه رالسو پري
 معلوم پري بي تاثيره مي فرياد دی .

شفيق دخپل اسلامي او ملي غرود په تکیه پر خپلو تلو بد خواهانو
 او دښمنانو يي دروند او دواړو من غنځ کوي ، خپل تېرم وده يادوي
 او په شومو نيتونو پري بي خاندي او توکي کوي ؛

دبستان کي دايشا چي زه استاد وم
 تالو ستله هغه وخت کي سپياره
 مخ دي توښه اوس زما سره دوه کړي
 ته او خدای نو په همدغه قسوارو

شفيق دتعهد او ژمن شاعر و هغه شعراو ادب دخوشخويالي او
 راتکينو تصوراتو لغاطي نه گڼله او نه دمداحي وسيله - هغه دشعراو ادب
 له پاره دتعهد او مسلک پر ضرورت قائل و - هغه ادب دژوند ، هدف او
 مرام له پاره پراصل گروممن و - هغه بي تعهده او بي مسلکه شاعر ورکه
 غواړي او پر هغه اور لگوي ؛

اوپر ٿو ڏندون پوري ڪرڻ جي نوي آزادي ڳڻي
ورڪه شاعري شه ڇي مسلڪ ورسره نه وي

هو ڇڪي مروي ويل ڇي موبڻ شفيق ديرو شاعر او اديب په توگه پڻ نون
وزير-سفينس او صدر اعظم په نوم شعر له شعبي بي پڻ نون او فن په هنداره
کي ورته گورو د هغه شعر او فن په هنداره کي ڇي د دوي ډڙوند ديوب
تاڪلي دوري ادي پاگه او تاثرات گهڻي شي او گه څنگه ڇي څرگنده ڪري
شوه د هغه فن ډڙوند له پاره دي ډرگنو ډڙونو غبن او ڏضمير اولهه هي
اود تروني د مسطر شرايط منعكس ڪوونکي او وخت ناينده ه - ڇي دشاعر د هغه
ميني اولتوسي ازانگه بنه تر ڇي څرگند پدي شي ڇي هغه بي د خپلي
تروني د نيمگرتيا وود سمون او پرمختگ اوسو کالي له پاره لري .
هغه خپل فن د مقصديت په زانگو او اجتماع په غيڙ کي رالوي ڪري
دهغه د شعر هريت له ظلم څخه د نفرت او خاش په مقابل کي د -
کيني داوور بخري بندي او مظلوم او پوزي په زخمو پڻ پتي لگوي -
حکه خرد هغه فن ادي دي او تليا ته د پرون هم دنن هم اوسبا هم .
بي حايه به نوي ڇي د هېواد دنا متر وينا وال قدر من غمخور صيب
دغه شعر را غبرگه ڪسوم اچي محمد موسي شفيق بي دا فنافي
کوه طور موسي گهڻي :

ته شفيق بي ته رفيق بي ته موسي زمونڊن طوري
نوم دي حکه ډڙوسره خود ډڙونو په جهان شو *

* - وگه لويه هنگامه د عبدالله غمخور اثر ۱۵۳ - ۱۵۴ مخونه .

نياغلی صباح الدين كشتكى په «دهه قانون اساسی» کې ليكي؛
ماشفيق له هغه وخته پېژانده كله چې د ۱۹۵۰ کال د لسيزې په
دو ستيزې کې د وارو خپلې زده کړې په بهر کې سرته رسولی وی او هېواد
ته راستان شوی و. مورن دخپل هېواد د پرمختګ او سرکالی د پاره
ګوډې نظريې درلودې. او د وارو د هغو اصلاحاتو تر پلي کول چې بيا
د وروسته يې د هره برخه په اساسي قانون کې هم شامله کړي شوه
د هېواد د ترقی له پاره معقوله اوسمه لار ګنده.

کله چې شفيق د ۱۹۷۲ کال د نومبر د مياشتې په لومړيو کې
له ماغوبنښتنه وکړه چې دده په حکومت کې د اطلاعاتو او کلتور د وزير
په توګه برخه واخلم ما د هغه داغوبنښتنه په دوو شل طرگونو ومنله - په
حکومتي چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنو مخه نيول
او د حکومت سر پيرسته د يو ټيم رامنځته کېدل چې د هغه پختمګ
کې ماته صلاحيت لاکړي شي چې د هېواد په مطبوعاتو کې بيا دي
بدلونونه رامنځته کړم.

د سلطنتي کورنۍ د غړو په منځ کې د شفيق پر خلاف احساس
دومره تنګ او تېز شوی وو چې ماله هغه سر په صلارت کې يو شپه
په خبرو کې د موضوع رامنځته کړه هغه وويل چې زه هم له ستونزې
بڼه خبرم. د سلطنتي کورنۍ غړی په هېواد کې د رامنځته شوو پېښونو
خواشيانی شوی و او پوهېدل چې په هره بڼه به د قدرت وګی د درې له
لاسونو وځي. هغری پخپله غه کې دکلمې ارادې خاوند يو صدراعظم
ليده چې په حکومتی چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنی د -
مخنيوی په ګډون يې په اساسي قانون کې د شاملو مواده دود پلي کولو

پنهنه اراده ڪري وڃي .
دسلطنتي ڪورٽ، حُسيني غمري اوكيني لاسي له دغه بدلون ٿڃن به ويو
ڪي سٽول . هغوي پخيل خٽڪ ڪي ديوي نوي دورې اوپر پڪندو او پاڻه
هوڻو مشرتابه را منڃته ڪڍل ليدل ڇي به سائرتڪي ڪي بي دقد رت
لاسته لاولو دياره د هغوي پخري هيلي له منڃه وٺي .

شفيق دسياسي گوندونو، دولايتونو دجگرواويتار واليو دقانون
په پلي ڪولو ڪي ڇي هغوي ته بنيادي ضرورت محسوس ٿيڻه دپاد شاه
منظوري تر لاسه ڪره له. دي پرته دهغه حڪومت په پلم ڪي لر له ڇي دغاهو
په گورن، دعامو غونڊو دتنظيم قانون هم پلي ڪري .

د مطبوعاتقانون ڇي په ۱۹۶۵ کال ڪي د محمد يوسف دانقلابي
حڪومت په دوره ڪي نافذ شوي ووهم ترپيا ڪتني لاندې ونيرل شو .
يوازي هغه جريدو د خير پدو حق درلو ڇي په يقيني، بشپړه اوفعال ترڪه
بي داساسي قانون اربن ترڪه دهغه دهدف اومتق په نظري ڪي نيولي،
په پام ڪي نيول .

دملڪي ماموئينو قانون ڇي دهغه تصويب دٽي پر مسئله -
خنده بدلي وتصويب شراو په هغه پورې ارونه اختلا فونه په اريانو ڪي
ډول له منڃه نيولي سٽول .

د دي ديار ڇي دغير حڪومتي مطبوعاتو سر بي مرسته ڪري وي
دهغوئو پري نا ڇي دحڪومت په ڪرنلاره ڪي بي بنه نيولي واهلان
ڪره ڇي دحڪومتي اعلانون موسسه به داوئينو جريدو په سلو ڪي
دپوش او دودخا پري سلو ڪي سٽل چاپي لگيبتونه دولتي اعلانون
له لاري وريوي . ده پري ليڪلي صدراعظم شفيق وتوانده ڇي د

آزاد و مطبوعه اتو سر بیروم ول بیجی اریکی لامنخته کیری .
د شفیق په دوره کې لایو افغانانستان دخپلو خپرونو په لړ کې
پنځه وخته آذان پیل کړې چې دهغې وروسته به د هېواد له نامتو عالمانو نه
بیرون د اسلام د سپینې دین دار زبنتونو په رڼا کې د هېواد پر مخکنک
اوسو کالی د پاره دعا کوله .

د شفیق په حکم د شهر غلغله رسنولن چې د حاجی یعقوب جامع
جومات ته غامخ و . اود هغه نه دعیاشی اوفحاشی دیوې اوې په
توکه کته اوچتپه ه اولهته د دولت مخورو ملک زانگ کاوه بند کړ .
همدغه لار د مرستون تیا تر (منډی صحفه) چې هغه هم د فحاشی د
بیرون کز بنه غور کړې و وتل شو .

همدارنگه د شفیق حکومت د بهرنیو هېوادو د ځینو سفارتونو او یو
شېرو افغانانو د مخالفتونو سره په کابل بناړې د یوې کلیسا د ودانولو
امر صادر کړ . دغه کلیسا د دارالامان دسړک په اوږدو کې دروسیې د سفارت
ترڅنګ په قاچاقي ډول جوړه شوې وه .

په کورنی او بهرنی سیاست کې د شفیق نوښتونو په حقیقت کې دده
د حکومت او رژیم دواړو له منځه تللی زبینه برابره کړه . پدې برخه کې
دده تر ټولو مهم کار د ایران سره د هلمند رود داوبو د تړون لاسلیکول
و . دده دغه تړون په هېواد کې دنده او په غیر مستقیم ډول د روس
لخوا د سمنو مخالفونو سره لاسلیک کړ .

شفیق له هغویو زبیر کسانو نه وو چې د شور د بد مغی کودتانه پس
سمدستی ونیول شو . هغه یې د نورو پخوانیو لویو رتبه بند یانو سره د
ملي دفاع د وزارت د وفاق په ترڅنګ کې لاندې سمخو کې تقریباً یوه اوونۍ

ساتلی وو. د همدې میاشتې په ۲۳ یا ۲۴ مه نېټه، یې د شپې لسو بجې په شاوخوا کې د یو شمېر نورو بڼد یا نوسم د ودانې نه وایستل. خلیل الله چې بیا وروسته دکارمل رژیم کې د جنرالی رستي ته ورسېد اود دفاع وزارت د مرستیال څوک یې هم ترلاسه ککړه کله چې د خلقیانو په وخت کې د پرچم لوبې د نورو لوبو وغږو په څېر د خلقیانو لخوا بندي شوی و پجېل کې یې د نورو بڼد یا نوسم په وړاندې اعتراف کړی و چې ده شفیق دکابل په هولای ډگر کې په تروما نڅه په سر و ویشت.

د اساسي قانون په عملي کولو اړه نجېبناکرو او بڼکېلاککرو نڅه خلاصون په لاره کې د شفیق لیری لید او ستر همت تر تله پاتې وې شفیق پدې عقیده و چې افغانستان دخپل (۳۱۶۰۰) مربع کیلومتر مساحت اوتقریباً ۱۵ ملیونی نفوس په سلوکې د (۲،۵ کلني زياتو لي په پام کې نیولو سره کولی شي چې دودې اومدني آزادیر په برخه یو مثالی هېواد وگرځي. هغه عقیده درلوده چې په افغانستان کې به بېلا بېل قومونه اونژادونه دیوه داسې واحد ملت دمنځته راوړلومخه ونشي نیولی چې په گډه سره دخپل پرمختگ دپاره کار وکړي. هغه دخپل څرمیاشتنی صدارت په موده کې په لږه کچه چې انسان کولی شي دیرې نااندره شوراسره په بریالی توگه کار وکړي. هغه اود - کابینې غړو به یې لږه پسي څوساعتونه په صبر او تینکار سره کار کاوه هغه هڅه کوله چې د خلکو په منځ کې د ملي پیژندگلوی احساس منځته راولي.*

ډاکتر حق شناس په خپل کتاب «د ساینس وجنایات روس در افغانستان»

* - ذریات تفصیل له پاره گوړی دهه قانون اساسي اساسی... د صباح الدین کنگلی لیکنه

کي ليکڻي،

روسانو شفيق د حڪومت پر نسبت دخيلي ويري او غوسي له مخي په ژوره توگه داو ضاع خارج ڪوله او په سخته انديشه څخه څرگندويي وواو دلاري گوردرد پيدا كولو په لټه كې وځكه دوى پوهېدل چې له يوه تازه كار، حساس، پوه، هوشيار، اخيرك او بانسټري حرف سره نشي ڪولى د دوى، دارا و تهديد له لارې غلځې ولاړ شي ځكه خو روسان پدې لټه كې شړل چې هر څنگه وي سياسي شفيق له منځه يوسي دوى لومړى دا هڅه وكړه چې دربار پدې قانع كړي چې شفيق له مخي ليرې كړي خوونه توانيدل. روسان وروځ ترورځي دشفيق له اجرائي قدرت مخه په تشويش او ويره كې لوېدل .

شفيق له ايران او پاكستان سره دروسانو د تو طيسو او شيطا نونو له مخي دارپكړو خبر پرتيا ته مترجه و ځكه خو هغه هڅه كوله چې له دغو كاونو يو اسلامي هېواد وسره درولطوله منځه ونه سرطاني داني ليرې كړي.

د هيلېند او بوترهون وروسته شفيق له خبريالانو سره په مرگه د - اتقان ملت د جريدې د خبريال د دغې پوښتنې په ځواب كې چې د پښتونستان مسئله به هم پدغه ډول حل كړي شي وويل هو! سور نه غواړو افغانستان د پښتونستان قربان كړو.

روسانو د خپلو تړولو مكاناتو په لگولو غوښتل شفيق له منځه يو سي پدې اړه لنډه او اسانه لار چې دروس دگټو تضمين وكړي او مستقيم تېري او تسلط لار ورته بربوه كاندي په لومړي قدم كې

هغه د داؤد خان رامنځ ته کول وځود خپل تېري او تسلط د مقدمې په توګه ترې کار واخلي .

په خارجي او داخلي ډګرونو کې د شفيق نوبستز نه اوجدي کړني د دې نړیو ورکاوه چې افغانستان به په لږه موده کې په خپل ځان متکی شي او نېکپلاګرو لویې به وشلېږي لکه چې په ۱۳۵۲ لمریز کال د شریږ په ۲۷ اعلان وشو چې ۱۵۲ صنعتي پروژې د ۴ ملیونو افغانينو په لګښت په پېښور درول کېږي چې د هغې د په کارولو کې او ګټه اخیستې سره د هېواد ګټې اړتیاوې پوره کېدلی شوې د ۱۳۵۲ د ججز په ۲۳ نېټه اعلان شو، چې ۱۰ بېلابېلې فابریکې د ۲۳ ملیونو افغانينو په لګښت جوړېږي چې د تولید ، دکارګرانو له پاره دکار د پیدایښي ، پانګې اېښودنې او اړتیاو د پوره کېدې نې اړتیاو منابعو د په کارولو کې له مخې یې ځانګړی اقتصادي اړخښت درلود په پوهنې په برخه کې هم ځانګړی پاملرنې تر ګڼو کېده اولیدل کېدل چې د بیولوژيکي پروګرامونو د عملي کېدو له امله به د فرهنګي استثمار د نفوذ مخه او ځوانانو د افکارو د مسوم کېدو لاره وتړل شي د لوړو زده کړو د وزارت تاسیس او د لوښت د زده کړې د پروژو له نوی سره په علمي او عملي بنه عیارول په دېرې جدي بنه او چټکتیا سره پرمخ بیول کېده .

د دغو تېولو جدي اړاغیز منو هڅو جریان چې د هېواد د اقتصادي حالت او د ګڼو د بدبختی ، فقر ، لویې او بېکارۍ د عواملو له منځه وړلو او د بهرنیو هلو ګټورنو د نفوذ د مخنیوی په لاره کې ترسره کېدل د مسکو د ویږې او غوښې او د نورو هم ژبنغاړنده کړلو له دغه ویرې چې

هسې نه دغه پسته او توره مړې چې کلونه کلونه يې دهغې وتړلاسه
 ڪولوله پاره هلې ځلې كړې له لاسه وركړې دشفيق دحکومت د
 نسکورېدو له پاره پرواؤځان لاس وواهد او خپله مخه يې پرانستې
 پرېښود. او کوملین له خپلې مخې يوستر خنډ چې هغه دپړه پړه ،
 هونښيار مديرو عامل حريف موجوديت له منځه يووړه.*
 مرحوم شفيق دخپل صدارت دپه لږه موده کې وکولى شول چې د
 اسلام دنېمنه عناصرو د فعاليتونو په وړاندې دپړه کلک بند بنسټ
 کېږدي اود لاد بنيت اوفساد پرضدگڼ اصلاحي فعاليتونه بسپح
 کاندې .

ټولو موقعو ته خپرونو ته لارښوونه وشوه چې داسلامي مقالو او-
 مضامينو له پاره اختصاصي مخونه ولري د اداري فساد په تېرو رښتورت
 پرضد دشفيق دحکومت هراړخيز فعاليتونه اوسلطني کورنۍ د
 ځينو خود مړو عناصرو مقابلېه دشفيق دجرئت اوشهامت
 ښکارندوى گڼل کېږي .

دکهيځ اسلامي جريده د ۱۳۵۱ لمريز کال ددلوې دلومړي نېټې
 په گڼه کې ليکي :

« بناغلي شفيق په خپله مطبوعاتي مرکه څرگنده کړې چې موزيد
 خلکو هيلي داسلام دمقدس دين داساساتو دپيروي په اړه درک کړي
 اوهغه دره چې په خلکو کې له مقدساتوسرم دپې بدوايي اوساثيري له
 اړخه پيدا کېږي ماخپله حس کړې موزيد به خپل ټول ترن ددغه ډول
 سرغړونو د مخنيوي په لار کې په کار واچوو.»

*- دزيات تفصيل په پاوکورۍ دسايس وجايات روس دافغانستان - دگلترختنډا
 ۲۲۶ - ۲۳۰ مخونو ته .

کھیخ لیکي «دنياغلی شفیق دغه څرگندونی نرمون په نزدکله
د تبصرې او پاملرنې وړ دي چې پدې وروستی لسيزه کې د حکومت
یوه مشر هم نه یواځې پدغه ډول صراحت ددغه وړ سرغړونو په هکله
نظر ندی څرگند کړی او دهغو د مخنیوی په لار کې یې د مسوولیت
احساس ندی کړی بلکې غالباً هغه څه چې د خلکو په وړاندې له
مقدساتو سره یې پروایی اوسا تیری کښل کېږي دوی یې پروایی او-
دښمنی نده کښلی او هغه یې د سیاسي ډلو ترمنځ یو ډول اختلاف-
کښلی همدارنگه هغوی د دغه ډول سرغړونو د مرتکبینو د اصلي
څېرې له برېښه ولو څخه ځان تر نه گوښه کړی او اجابت یې نشو کولی
چې د هغوی له څېرو پرې لېرې کړي او هغوی اکه څنگه چې دي-
هغسې تړلني ته وروښيي او قانون منگولونه یې وسپاري»
کھیخ په پای کې لیکي، «موږ پداسې حال کې چې دنیاغلی صدراعظم

شفیق ددغه احساس اودرک هرکلی کوونکي یا ترې نرموږ په عقیده دیو
صدراعظم تر تېرلو ستره دنده پداسې شرایطو کې چې افغانستان د تاریخ له
نازک پلار څخه تېرېږي داده چې اسلامي اړخښتونونه پاملرنه وکړي او د-
اسلام د مقدس دین د ښېگرم واولاویتو وړو په رڼا کې د مادي پرمختگ
په لار کې گړندی قدمونه واخلي»*

شفیق که طالب ځکه عمل-که د دولت مامور و او که په پرمخترن کې
استاد- سفیر و او که وزیر او صدراعظم د هېواد د پرمختگ اوله هېواد څخه
د څښیا ککړو د لاس په لاندون او د نړیوال استکبار د توطیو اومانو وړو څخه
د هېواد د تفریفي او په خپلو ښېرو رېډي نی هيله او احساس یې په زړه کې

*- کھیخ اسلامي جریده د ۱۳۵۱ هـ ش د دلوې د لومړۍ نېټې گڼه

غور ځنگونډه وهل هغه د هېواد د پېر وڅنگ سخت لېرال و چې دده دودنه مېنځي
او احساس څرک ددوی له لیکنو او شعرونو او شپه او ورځ کار او عمر نږدې
پلانونو او موقف له مخې بڼه ترا لگېدې شي .

خو څنگه چې نړېڅور ښکېلاک ددغه ډول هستيو په دېمېني اوله
له منځه وړنه ځکه هېڅ ډول وحشت او شيطانيت درېغه نکري اودغه
ډول کسان تر تېرولو لوري له مخې ليري کوي . اود خپلوا ستعاري
ناولوا هدا فو په لار کې يې سترخنده بريځي ځکه خړي په دېمېني کې
په هېڅ ډول جرم اودسيسه صرفه نکري زړ خپلي خبرې د شهيد
شفيق پدغه وينا پای ته رسوم چې هغه د صدارت په وخت کې د -
هلمند داوبو د تړون په هکله د توضيحاتو په لړ کې کړي وه :

زه د افغانانو پر فطري در ايت بشپړه عقیده لرم اونن يو ځل بيا د
دغه در ايت له مخې حساب او پير هغه تکیه کوم هغه څه چې زېرمېد په
تړان او سنجش کې ووهغه مود هېواد د مصلحت او گټو د تا مین پيغوض
تېر کپړل ددغه مصلحت او منفعت د دوستي تشخيص دانفغانستان
دشورا په واک کې چې دخلکو دارادې ښکارنده وی ده لحای لری - که زموږ
کړنې يې سمې وگنلې زه اوزما ملگري به ښکېرغه وي چې هېواد ته د هغه
مصد رگر هېدلی دی او که زموږ په کار او سنجش کې تېر و تنه ومومي
بيا هم زموږ ښکېر غې ده چې د دولت اساسي قانون پېر ښسور ده چې د
يوه حکومت تېر و تنه پرېنتی اور تلونکی توکم و تپیلی شي .

لوی او تر اتان اخدای دې چې کړې چارې او کارونه د هغه په لاس کې
دي زموږ ها ند اغيزمن وگرځوي اود هېواد او خلکو مسل او مستند لاري *

* - ویکه جبهه ملي جبهه د ۱۳۵۱ هـ ش د کب د ۲۴ نېټې گڼه .

* * *

ماتوقعات مردم خود را در قسمت پیروی از اساسات دین مقدس
اسلام درک کرده و در وی را که از نگاه بازمی‌گردن با مقدمات مردم پیدا
می‌شود من هم حس کردم و ماسمی خود را برای جلوگیری از تخطیهای
دین قسمت به خرج خواهیم داد. *

و کتب گلیج جریده دشتیق دمصاحبی بیو بر خه .

د ۱۳۵۱ لمریزکال د لومړي د لومړي نېټې کښه

الحاج ننگيال

د ۱۳۶۷ لمریزکال د وری ۳۰ مه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دسر خبري

دا شعر ونه هغه وخت ويل شوی چې ما په دارالعلوم کي ديوي -
 مجهولي آيندي خواته زه اواز په وپه وپه خاپوړي کولې. دهغي
 نه وروسته زما په شريدي کي دهر تحولات پيښي شول. دهغي آيندي دهر و
 ولوس، شو او که زه ددي اوس نه په دي کم وکيف خبر وای ما به دهغج کال
 نه په هماغه تنگ، تريولو پته تيلو دارالعلوم کي دوه اوږي کلونه جوړ کړي
 وای.

دطالبانوپه دنيا کي دې خورو ورواند پښنوما دحوائف دماشوم ترب
 په دوره کي دالفاظو جامي اغوستي دي او واقعا ما ته دغسي بنکلوه کپړي
 لکه يوماشوم چي دتبي تياري دنيا نه رها ته راووي. دارالعلوم تياره هم
 دمسور دکپوږي دتياري نديکمه نه وه.

خود دارالعلوم دنيا، يوه نېشه هم لرله چې يوه نادره شان خودي ورسو

ملګرې و ه لوبړو داش و چې اوې خښتې پې پخړې . دسړې نه به پې هغسې
شکاک جوړولوي دیکارت به پې په هدیږه کې په خپله خبره پښپانه کړ . د
دارالعلوم دغې مېړې ته کله کله زه دهنځې اوسپنې نظرکوم کومې چې په
سندان باندې پې رحمه نکول شوې وي . که په اوسپنه کې پوره مټه نوري
پوتې پوتې شي او چې رښتیا پې اوسپنه وي هغه وغځېږي ، بیا نوخوښه
داينکړه چې څه شي ترې جوړوي .

زړه چې اوس داشمرونه لولم د دارالعلوم د دې تړلو نکونوښې پکې
شته مګر و بهر و سره هغه تاثرات اوانفعالات هم راټول شوي دي کوم چې
زما طبيعت په هغه دوره کې دآئینې غونډې ديروبل ځای نه پې چاڼ او پې غلبه
سره رااخيستی دی .

کابل راهې ترچه داپانې دچاپ دپاړو وسپارل شوي زه په مصرکې وم .
دهنځې ځای نه مابېرو آشنايانو ته اسرې وکړې چې دچاپ کار ته پې پام وکړي
اوځينو مخصوصاً زما مشرولو محترم دوست صديق الله رشتين چې هغه وخت
د پښتو ټولني رئيس و خوارې هم وکړه .

خوکله چې زه له اريکې نه راوگرځېدم هرڅه ترې تم شوي وو او پې پر
شوا خونې يې يو خوپانې په مطبېه کې وموندلې چې د کوم بد قسمته ماشين کار
دغړې دودې ، پې څلور کاله په خپل تغرک کې تاوده کړې ساتلې وه .

اوس ځينې دوستان مخصوصاً بنا علي حبيب نوابي بيا بيا را تر لاسي چې داپانې پې
ضروسو يو ځای شي زه دوی داڅو قسم خورابله پې نشم منلې چې زه په دې شړونو
کې دنن په رڼا کې گوټي ووهم . دی يو څو نظمونه زما دشر وندانه ديږي معيښي لويې
تاثرات او خاطرې پخپلې غږېږي کې امانتي ساتلې او زه ددغه امانت خيانت ته هيڅکله
تیار نه يم .

پیغام

د ژوندانه دکار او فضالیت د تود وهنگام په شاوخوا کې د کوشش او مجاهدې
 د جملداتو د تنازه کولو او د سرور وړانده او احساساتو د پخلا کولو د پاره
 یوازینی وسیله شعر او ادب دی.

د وجود او امکان په لامتناهی فضا کې د مینې او محبت ، سوز او گداز ،
 درد او جفا او حسن او جمال د انداز د تمثیل د پاره د شعراو شاعرې تخلیق شوی
 او د انساني ژوند په مختلفو ادوارو کې شاعر د دې وظیفې سر لوند مگر خوند وړ پار په
 خورا د طبیعی او علاقمندی په خپلو اوبو او خستی او د ژوندانه د هرې کرشمې
 او هر ناز او اندازنه یې په یوه دېره بڼه کې او زده و سر او بڼې کې تر جمالی کوي ده .
 د عقل او فکر په جولانگه کې د خیال تر ورو پر وړونو زما د سینې په نفري کې د
 یو ویده خوږ لمن نه یو شمور او خطا بخږې راولوړول او د « پیغام » په نامه یې د
 پښتو د ادبی کلکشن د پیغمبر کلونیز بیلانز ته په مینه وروړاندې کړل .

د اسنادې چې د یو مات زړه د بی سوره رباب د اوم غورتا روڼو په تال - چې
 هغه د یو سرشار او تهپد ونکی ذوق په تېره شا بان تر نگېدلی - ویلی شوی دی
 زما غونډې د یو آرزو مند او ارامانجن شاعر اسرې ، زما او بڼې ، د ضمیر واز او د
 خیال کلونیزه دی .

لکه څنگه چې شعراو شاعرې د حسن او جمال او د قدرت درتگین تکوین

سره غاړه غړۍ ده نو ځکه شعروادب وچ په وچه یوازې خشکې فلسفې ته خاصول زما په خیال د ادب او شاعری سره یوه لویه گناه ده. په همدې لحاظ په دې مجموعه کې د عنصر، حیات او محیط د التاتی مضامینو یاد ملي او اجتماعی احساساتونه پرته د شعروادب د حقیقتي دوستانو او د حسن او جمال د هوا خراها نوره خوش طبعی دپاره دمینی او محبت یا په بل عبارت د عشقی او تغزلی اشعارو شنی هم تیاره شویده.

بنا پر دې نو د جمال منکرین، یا هنده کسان چې د خالص تغزل طرفدار دی او شعروا شاعری د ژوند د پاره نه وسیله کوي دا دوره د دې کتابکې د مطالعې نه خط نه شي اخیستی.

په هر حال، زه دا خپل ناقلا زړه نازولی اړمانونه او د سوري سيني تاوده فریادونه ستاسې په مخکې بزم او په تمه پېچي د اکرمي او د یو عالم سوز او ساز د جهان نه راغلي نارې سوري به زما د لالهانده او وار خطا خلیتوب د یورنکین سوغات په نامه و معنی اوزما دا امیدواران دې په کالوت کې به د حوصلې ساه واچوی.

په مینه . ۲ . شفیق

کابل دارالعلوم

حجل - ۱۳۳۰

①

ماله غېر د محبت کې بڼکلی شړوند را

زندگي د جست او خنز لکه سپند را

بولهوس پي چې لوی په عیش و نوش کې

د عمل سپينو خولوکې هغه خونند را

②

استغناء د يو بېخوده ديوانه را

پاکيزه د يوه د مينی کاشانه را

زخمي زده پي لاپه نوهر و وينونک کړه

سربازي د يو سرتېری پروانه را

۳

سرو منزل دارمانو نوانقلاب را

دشروندون دشکلاتوسره تاب را

دستاغونو غوندي رندي آموخته کړو

سرنوشت مي باب د ميني دکتاب را

۴

افتخارد محبت په بنکلی تاج را

سمند زنه اورد ميني کپ خراج را

په بنکلي او په ماف مي لاري توکړي

ته غنا د زړه اتوم په احتياج را -

۵

زده ڪور ٻي ٻي دميني مثال لکڻ

لپوني غوندي سرخوڊه طبيعت را

د شري نه چي ترعوشه پي خاي شي

دهد ف په دايره ٻي ها وسعت را

۶

درد و غم د عبت ٻي خوندي سرور را

دبره خاي دار ما نوپه ڪوه طور را

چي د حق د پاره دار په ليمونبگل ڪرم

هو مروه جوش د سربازي لکه منصور را

٧

ماله شروند د طوفا ني غوندي جهاز را

خاص يوتا ته ي ملا تپته د نيا زا را

ستا دنهوا اسم انو پر دي چې و شلوم

هومره زور، قوت د ميني د پروان را

٨

د تاثیر نه د هک يو تود او گرم آه را

دوره کورمي د درد و نومنز لکاه را

کړه سپور م غوندي درنه کړه ي پورته

هسي نه چې په خفت عروج دکاه را

۹

مادیت د غروب لاهو کو تباہ کپرو

زہر موزن روح تہ یوغیبی غوثۃ امداد را

معنوی اساس مورتینگ پنچیل قدرت کپرو

د منزل پہ لوری بیامندی د باد را

۱۰

آئینہ چي د جهان د ننداروشی

دایو مویتی درد مند زہ پی جام جسم را

د توحید لمبی پی سر پی لوسینہ کی

د بوتانوتونہ خالی د زہرہ حرم را

۱۱

سرولبوکې سمندرغونډې آرام را

په خپل لاس موزوله دخپل فکر زمام را

پې وېر مه د حرکت او ژوند پکې وی

د سحر د باد په خوله هغه پیغام را

۱۲

زړه د درد د ملغلرو خزینه را

دهد ف بام ته د لور پهمت زینه را

ورانده مېنه مې په مینه بنایسته کړه

د پاک عشق په سرولبو سوی سینه را

۱۱۳

په خټکړو درد او مینې نسوی داغ را

سینه ټوله دم معنی دکلو باغ را

دې تیاره سفرې لار رانه ورکېږي

ته په لاس د محبت ښکلی چراغ را

۱۱۴

یومواجه طبیعت لکه دریاب را

د پارې غونډې ته پونه اضطراب را

بېنوا سره باران په کړیوان وکړم

هسې نرم، اوبه زړه لکه سحاب را

۱۵

توق نه خدايه طبع بېگانه را

دزده كود پاكې مينې كاشانه را

قناعت او استغنا، يې په نصيب كړه

دانه غولدم دشاهانوسامانه را

۱۶

زولفتي داند بسنورا ته پرتې دي

يو طرفان دپاكې مينې دجنون را

چې سره خورې پرې باسې پرخوډكې

دې نه شپې ددرودغم په مېرغون را

۱۷

د تقليد زو لني ما تي كره زمونږ نه

د عمل جذبوي كي ذوق د ايت كا را را

خبريادونه رسوم بارگاه د عرش ته

آه ذره ته هي آسمانه لويه لارا را

۱۸

د شروند و په صنف هي شمېر كه كه داندي

د نيمگري شروند عوض كي پوره مرك را

زه به خوله د شكايه نه مهرولاك كرم

ته كلشن له د شروند ورن هي ساز و برك را

١٩

چي راحت يکي د قوم او جمعيت وي

ماله فخر د از مېښت په دې کې راوړا

چې سکه دې دا فلاس زو ما په نوم کړ

نويه زړه د محبت کاڼه جړا وړا

٢٠

په سينه کې يو د مېښت طوفان

د يقين په زړه محو توري کماڼ را

په زړه قصو چې زړه ستري ستومان شو

نوی عَصو، نوی ژوند، نوی جهان را

٢١

قرباني جي سرنامہ دکوم اشروي

مدرسه کي درس ددعسي مضمون را

تاشي له پي جي بنکلي پردي پرپوي

زولفي په پسنودميني دجنون را

٢٢

په لبه دعشق پتنک هومره کداز را

زده محفل دمحبت دسوزوساز را

که ي شمپري په تکه د مفلسانو

په دولت دمحبت راله اعزاز را

۲۳

خمخانه دمجت کي بسا کي را

په يوه جرعه دميو پورا کي را

چي کري دي تکليف کړه را په غاړه

نودنور وپه قبور وڅپولو کي را

۲۴

ناقلار ورنځ دميني له دوا را

دوصال په مستانه ميرشفارا

دشپن خال غونډې به پښې پرتندي بدم

افتخار د پابوسو لکه حنارا

٢٥

ديارانوسره مينه په اخلاص را

دکوهر وپسي هڅه دغواص را

پي د مينې د خورنډ چرخ نه چوري

طبيعت لکه یتک غونډې رقاص را

٢٦

چې مني بي ناز نياز هغه دلبر را

نغری سينه د مينې د شرر را

موجوديت چې حق دپاره ټول فلاکړه

تېر و غشو د جفاله سينه سپر را

۲۷

دسحر چوپيه چوپيا کي غريب ووي:

ماله ربه دخيل مرک اوژر وندون واک را

داد ظلم او دستم دنيا دي واخله

ناولتياد امتياز، نه جهان پاک را

۲۸

دزاهد سړو په نفلو ميرو پوښ را

مفکوره د قام دخبر لاله همپش را

ښه مې ورسره قوم او جمعيت ته

نه لرم غوندې لکړ په زهر وښ را

۲۹

دې ترترتم له لکه نسر هومره مثال را

دېرو مخکې لارو وپورې وصال را

قافلي نه وروسته کېوساعت کم دي

په شېبه کې موزيک له توان دتلو دکال را

۳۰

فرعون مويه سر پېږي زړدي محوه کېږو

دجکړې تاب وتوان پخپل الطاف را

دانسان له وينو غوښو نه غذا خوري

ته نجات له هومره جوړو اعتراف را

۳۱

دملي اود قومي خدمت په لار کې

داغراضو، شخصياتو احساسات پ را

دانزل د ميخاني ساتي درد مند ته

پيالي درد نه ډکې بنې او چپ را

۳۲

د پټنگ غونډې د شمعي نه طواف را

دې تياره کې ته يونوي انکشاف را

« امتياز، په عدل تندردې چې لوبېږي

ته زه د مساوات پخپل الطواف را

۳۳

په مکتب د عشق او مینې کې سبق را

زره په وینو باندې سور لکه شفق را

د ابدې پورې سور شړونډ ون بدلې

داشنا په غېږ کې عمر یو هر سبق را

۳۴

د خزان په پوره کده و بوتو و وې

روح راپوډیسړی کړه نوی ژواک را

د آواز د و ملتو د سیر غونډې

مخ په پورته موبن له هڅم چا لاک را

۳۵

ماويستي ده توبه د تشدد د نه

په سره سينه د دې وطن اصلاح را

ويزكارنه شو د كوندی نه ارتقا ته

خوار بينتون له دې خوار يونه فلاح را

۳۶

آبرو مند مې که ساقي زما خا ورنده

غني زړه او مړه سوله د قانع را

د جگړې د شړوند کړې مې که مه مه کړې

يو مشکل چې ورکومه بل مانع را

۳۷

حذر ربه له بچايه احتياطا را

اقتداري دخواهش په انضباط را

دشوندون دجنک جکر پوښا خوځوځي

يو ساعت هم د پښخواختلاط را

۳۸

ستا دنيا کي بس د ميني عالي اوج را

ښار د زړه مي دک دخيرو او د پردو پوځ را

ابا سيند د زمانې يم لاهو کوکړي

د مستي او شور زه دک تر وڼدوڼ د موج را

۳۹

انزواء اور هېبانيت نه مې وساته

دعمل په څرخ مې تاوږ شړوندا رېت را

پې صحنه دا اجتماع ولږه توده که پرې

هسې گرمو جذبېوله سينه بست را

۴۰

چې لري يې بلبلان دکل په ساژي

پروانه غونډې په سوزکې هاسرور را

چې وژکار شتم پيروي دخپل مسلک ته

خواري خبتي له په مثل د مزدور را

٤١

خوري هر څه درته پرېسوده خاونده

آزادي او درد او مينه د جمال را

داشنا په غېږ کې پروت يکه لوبېږم

حقيقت تعبير د دغه خوب او خيال را

٤٢

ماله زده زخمي زخمي په درد د وارا

آزادي او حریت په دې دنيا را

چي د قام په درمي و خوري هغه خوښ کړم

هسي شافي بڼکلی ذوق د تمنا را

٤٣

په تولى دريا كارويي كه شمېرې

دغې ديراو تېخاڼې پورې الحاق را

جنت خه كرم ستارضاڼې نصيب العين دى

دوفا توفيق په عهد د ميشاق را

٤٤

سينه ياكه له وهمونو له وسواس را

بنده، حيطې كې څې آواز له انعكاس را

چې خدمت پي قوت وكړي قام، تېر ته

هغه مت، هغه بازواو هغه لاس را

٤٥

سمه لارلويه په لورې دمرل در

داویده پښتون چې وینکړي هافر ادر

چې عزم ته دغره ویستل هېڅ نه وي

دکوشش جذبې چې وینې دفرهاد

٤٦

په لاس مونږ له دقوي ترقي جرړا

دبشر دځاننانو چرغ مـرـرـا

خوک چې غولرې: آزادي امن پي نوي

دهغوی زوال نصیب، زنگونه خبر را

٤٧

يوسر شاره طبيعت لڪه مينوش را

حق دپاره مال وسرود وڪري جوش را

داحساس لمبي هي سري لره سينه ڪي

لمبيلي ييم ڏنڊ ڪي عقل وهوش را

پسرلي ته

خوري جي خپل آهنگ ته ڪائنات

د فطرت د نيڪي ساز هغه نغمه يي

له فرياد دي جي ماحول راوينس پري

دهرند سيند کي ها دشور اور و زخم يي

دلعل بخوري

ستا په مخ سپيني خوري جي وي راماتي

بينڪار پدي لڪه دلعل د بخورو

ما پري شوندي پي را تولي کري شورو که

لڪه ستا غوندي پي خوله د ملغسرو

افغان ته

کاشکې مروی چې ې هېڅ نه وی لیدلی

دادستا په مرک حساب ژوندون افغانه

دغه شریپری ټول قومونه سره یو شول

ته شکېدلی تنی پروت یې پرېشانه

اخطار

که د یو چې هم په دې شانی او سپیرو

نوپه مرو او معد و سر به شمېرېرو

راځی هلی چې لاسونه سره وړکرو

گوری داسیلاب او چې راځی لاهو کېرو

کاتہ

مہراوی سترپی چی روارو پی خماری

جو پرو پی یہ جهان دزرہ کی لاری

یہ اعجاز دی لمبرولی داد کا تہ دی

چی یہ شتہ می زلزلی کری راد و خاری

ماشوم توب

ہم معنی نشاط پی پی سترپی اوری

چی پی و دزرہ سرہ پہ کھوارہ کی

تسم پی روح نواز پہ شونہ وینکل و

ہر سبق پی و دمی پی سیارہ کی

شروندون

حقيقت دی افسانہ دہ کہ رومان دی

کہ کوم سازدی چي نری نری غلک پري

مازنیچہ ده چي پري لويي ماشومان کري

يوه دمه ده چي رنگ په رنگ که پري

احساسات

بله لاره رانه ورکه ده زندان کي

ستاپه ياد ستري داو بنکو وینو نه کرم

زړه چي وايي چي دا تو پي پردي وشلوم

په طغيان دا احساساتو خا درلند کرم

ښکلا

د ژوندون د ستړي توب سره خواږي

يوه کيزه د قلاري او د لاس شسته

د عمل جذبې که غونډې په کار شي

تازه کي او طراوت لره ښکلا شسته

هوطنانوته

پاکي کړي لاري د خپل قوم خادمانو لره

د وفلاس وړ کړي د صدق خاوندانو لره

د نړۍ عصريزنگونو بيل افسون راوړي

سترگې په بريد پرانيستي ښايي افغانانو لره

وطنخواه ته

د ملڪرتوب لاره پيدا كړه د دوستانو سره

په يوه مسلك باندې راغونډه شنه اشنايانو سره

د شناني د ملڪرتوب مفهوم يونه دي خكه

د دوى په منځ كې تفاوت شته هوشيارانو سره

د سترگو لوبو پي

د سپوږمۍ د سپينو وړانگو په ډولۍ كې

غلي غلي د پړو پي لاندې موسكې پري

په غلا غلا كاته كوي وار خطا كوي پي

دا چا سره په سترگو كې لوبې پري ؟

يوه آرزو

هغو تروپي له بدو سترگو لاسرې

دواړه ناست وي ديو شرنډ خوړپه غاړه

خوړپه پيل كې محويت هومره بېخوډ كسري

رانه هېر شوي دامادي كا نونات واړه

خدای ته

خومره پاک اوسپن کتاب دې رالېږی

سعادت دې دانسان په کې ليکلی

خوارمان دی د تاویل، تقلید آفاتو

رانه ورک کړو په حاشیو کې غلی غلی

دحق دښمن

علميود «امتياز» دښمن دحق دی

داچي کړي او دښمنو جگ او شمله شخه

يم لوی شوی خپل خانه د ابراهيم کي

لايه خوا په دې نمرود باندې کړم يڅه

ښکلی يا رته

کائنات دې په رڼا د مخ رڼا دی

ستا په غېږ کي جوړ دې دنيا ارم دی

تبسم دی زلزله د تن په ښار دده

ستا په موسکو موسکو شو په روی قسم دی

مینه

د حیات په خوب اوده وم بوکښېدمه

دامید هر بانه ولیده سره یاکه

قلایې په زړه راغله دلایسا شوم

خو هوږه خوڼد دی په آرزو او تمنا کې

امد

د بې غاړې سیند چې کورې مینه داده

په طوفان پې د حیات کشتی لاهوږده

دلته لویې په سر، تاج اوننگ ونام شي

عاشقی په شاهي نر کېزي محسوسه

خلوت

پي حريم دي د اتيارونه خالي ڪريو

ڪلهه ما هم دنسيم په خوله در بله

ستا په شونه وي وځو د پي په غيږ کي

او د يوه د محبت وي سار ته بله

د حيا خولي

دا شينم دکل په پانوکې ځليږي

که په منځ دي د حيا خولې راماتي

پي په بدو بدو سترگو ورته ڪوري

رب دي کړي د بوالهوس د مرکه پاتي

د محبت کړي

د دنیا کلزار به وچه سره ميره وه

که موسکي پکې پيښخي خوبان نه وي

په شاهوندون به د جهود سره تياره وي

که کړي د محبت په جهات نه وي

آزادي

پوه ښکلی شان ليلي د سعادت ده

چې پلوي په مغرب کې نيمکڅو دی

پوری د زلفوي نسيم دلته ساوړی

بس علاج زه بونزو د وارو تلو سودی

ببخودي

د پسرلي په دې رنگينو هنکا موکې

د تنکو تنکو کلونو په وږنو موکې

داد چاغېرې ته ورغلم چې خان ې

رانه ورک شوي ديو مست حسن جلويکې

تمنا

داسمان انگرې شي چې ديوې بېلې

مادې خواته په خندا خندا درېلې

زه دستاو ته د شپې غېرېکې او د هېڅ

زما هو خوا هڅ ته وايي : بېلې بېلې

رسول ته

دونه زار ششم سر پر ايو ته کٽيو ځلي

په اشنا جامو کې ورک پي ستا پيغام کړو

په اسانه په کې ساويستل محال دی

هو مروه تنک پي ستا هغه پراخ نظام کړو

غلم ته

دبستان کې دايشيا چي زه استا د وم

تالوستله هغه وخت کې سپياره

مخ دي تورشه اوس زما د سر دعوه کړي

ته او خدای نو په همدغه قوراره!

التجاء

که داغوارې چې هرڅه نه یې پروا شم

ماد مینې محبت په لار و لوبونده کړه

که به نه کورم پرې حق او حقیقت ته

ما په هسې یې نظر وستو کور و نده کړه

انتخاب

په شنو سترو د سپین غزه کې چې آښتاروی

دهغې په غاړه وی له ماشوم توبه

لېونی روح چې یوازې وې هرڅه نه

بې له مینې، ازادی او بند کلي توبه

په خوب کي

د سروکلو ديوتل په منځ کي دواړه

غېږ په غېږ وو خوله په خوله غاړه په غاړه

د نسيم دې ثنا خون په کونگه تړ بـ

اوسپوږنې وه په تعظيم غاړه په غاړه

په خيال کي

د سپوږنې د پلوشو د سوري لاندې

په مکيز مکيز موسکي شې راسره خاندې

تسلي دې په خاموشو کتو را کړه

دواړه شونډې دې په مينه کړې را وړاندې

پڄڻيون ته

دهاڻي غور ٻڌي اوده ٻڌي انصافه

خلڪ ڪرڻي داسمان ڀر ڪنارو ڪڇي

ته لاڙي ڦڙي د تر بڻ ڪڻيو

د نفاق اوجھالت ڀر سڀيا روڪي

شڪوه

ڊي دنيا کي ڇڏي هر ڇڏهه نه موندِي

واڪ دبل ٿر به دبل اوڪا دبل دِي

مال نه موندِيهه ملڪ نه موندِيهه خوري موندِيهه ڪرو

عيش دبل عشرت دبل ختيا دبل دِي

پوښتنه

داسپوږزې په سپنور وېخو کې ښکار پري

چې رنگې رنگې په مخ کې راخوږه ده

که سپين مخ دې ديو سپين تقاب نه لاندې

د سپوږزې اود نمړ پوړې مسخړه ده؟!

توده خبره

د دنيا له کيږو داره وم ستو مانه

زه ښخوږه وېرېم چاله دې جهانه؟

د اتوده غېره دچاو چا په مينه

د اياسته لاسونه کړه چا پېر زما نه

ماشوم توب

خه وږي وږي چي د ليونتوب دی

چې شتاب کې يو طرفن ورنه جوړېږي

يو صورت د يوې شورو بيخودۍ دی

سرشاري او بېغمي کې چې موسکېږي

شباب

لېونی غونډې يو خوب دی بې تعبيره

اضطراب دی او که تندر په سکون دی

په مستی بکې غورځنگ کړي په موجودو

آطوفان د بخودۍ او د جنون دی

بينائي

لسر وري سترگي دوا سر پر ده پر شي

چي بي نه ليد هه که هه خمزه به وا شوي

دا چي اوس په پتو سترگو هم ليدل کري

ستا په مينه کي قسم دي چي بينا شوي

فرياد

دا تومبي مي چي اغزي د زړه په سترگو

کوم بي رحمه کوم ظالم او کوم صيادي

چي آسمان په ظالمانو نه را لـ و پرزي

معلومه پرزي بي تاثيره ي فـ ريادي

د ضمير واز

مخ د تورو وديڅو نه راووزمه برېښنا يده

خانانده ، څلېږمه ، بي خړې سپين سبا يده

نزه د تخير د زرو تيارې لسرونه يمه

اوسم په سينه کې د زرو غوږ سره اشنا يده

راچ په جذبيو شي طبيعت نو زه پيدا يده

عمق د فطرت د زرو نه دې د نيافته راشده

پهوت ي په سينه کې د اميد او دارمان په شان

زه تهرته د صدق ي م ، بي رياء ي م وچيان په شان

پاکچي وي د ورو پخو نه د هغه شين آملان په شان

برقو م د يقين غونډې او زيم د گمان په شان

غږ په گمراهانو کوم هاتفي آواز غسرونه ي

لاړلم د غيب سره موجود م ديولذ غونډې

پاکه تکه سپينه صيقل شوي آئينه يمه

سيند د صراحت کې لاهوشوي سفينه يده

بام د مراد ونو ته په لنډه لار زه يمه يمه

تزو لارو ته د چوړي د منځ چينه يمه

اخلم الهامونه له قدسيانو له ملك خنى

چمدل د پښتگ غوندي د شهي له ملك خنى

نه د زړه پر وېك دا احساس غوندي لوبې پر مه

طاته سترگوړه اوړه كه غوندي خلك پر مه

زړه چې روند اوكون شي نو بيا هېڅ نه معلومېږم

خه تدبير خوږنيم چې تېرو نوم خطا پر مه

خانله چې وچلن شي قيمتي دى مصلحت زما

نكوري ظاهرته قوانين د شريعت زما

ودان م ارجاع سره، د غدر نه نفرت كوم

پاكې القاء ده دښمني د خنيا نت كوم

پكې پي ساتم دا زوكاكو حفاظت كوم

نو غاړې انسان ته د وحدت د امنيت كوم

نه منم ظلم، رحم، رحيم دى آواز زما

لاړنډو پر وېكې كړي آهنگ د پښكې ساز زما

غواړمه انسان نه چې درد وغم اشنا دې وي

زه غلامي نه منم آزاده دا دنيا دې وي

بدي ي تياره شي رنایي د سپين سهارې وي

محو دې رجعت شي كه خه وي نواز تقا دې وي

مړه كال بود د ژوند له نوى ساه د حركت غواړم

تېر ما فسانو نيم دنړى ژوند نهضت غواړم

شړوند د شرف غولم د ښکېلو طرفونو لريده
خوب زما عادت نه دی د شپې وړې بللريده

نیم پر تقلید کې هوا خوا ده ایتکاریده
ایکې دو جملن سر روڼ پیريو کاریده

سوم خو شحال پر مه پر تېرېږه د سیند پشان
نور په نشته خوا حساس وي وي اخو په لښا

باد د هوا توره دروند بهرې پنا بیایم
تاته د نن د رڼې نوي فکر د سبا بیایم

تاد حال پر ژبه، تحوله، په رښتیا ستایم
زه د شلم عصر د انسان په نامه دا وایم

تېر شه داتوم نه خوږ جهان د امنیت کړه ساز
به تره کړه د زړه غوږونه، ولور وده خپل لور،

خه معنی ؟

دومره فریب په سپین خاډر قلندر خه معنی

په نوری عصر کې د دې زاړه دفتر خه معنی

که مفکوره دخیر خواهي وي په مفرو کې د چا

نوامتياز د سپین اوتور د لارو برس خه معنی

د زړه انگرې چې کړي جلرې دېکې ميني ، زه نسا

داسې دنیا کې تظاهر د نهر قسم خه معنی

کوم استعداد چې تا پخپله خاورولاندې کړلر

بیا د هغې پسي دخان خهني سنفر خه معنی

خدای چې مینا سترکې درکړیدی اوريد شته پکې

ياغور مجدل نوله کړنکه له ککمر خه معنی

په لرڅو پېرڅو د آشنا سره د شپې په غېر کې

چې زه مور نه يم سپینې سترکې د سحر خه معنی

شهرنگل!

«ته چي هسي بنايسته پي زېږه کله

خکه تاپه خان شيداکرله بلبله» (۱)

ستا د بوي نښي په باغ پيو داري کيږي

دلته نه راخي خودې له دې کبله

کوبه غوټه دې دميښي ورايله کړه

سگروشي دې چي بلبل سره کوله؟

دادې رنگ دکوم مين د مخ اخيستی

چي دژوند پانه دې دومره زېږه شوله؟

دلبري کيږي دبدلو په جامه کې

دادې څه پرده په مخ وغورځوله

اورېده مې چي تاوې په گونگه ژبه:

سترگې ووينځه ليلي له تفافله

گوره تېروستي ظاهر دسر وکلونو

خساره دې سراسر وکړه گا کله

شاوخوا درنه چاپېره کلان سره دی

ته پي شهېر دمسافر وغوندي څخه؟

نېوهېښ چي ددې باغيچي گل پي

که زما غوندي راغلي له کابله

حديقة الاندلس - قاهره

د اپريل ۴ - ۱۳۵۳

«خوشال بابا»

دژوند سبق

څه په سپوږم ژوندون او په امان د تحول ځنې

کله که تر بکني چې د فلک ورسره نه وي

ځان دې جهنم کړي په قرب باندې که ژوند غواړي

نه دې ځي مورچي له چې تپک ورسره نه وي

دلته دې زمونږه په خانانولکا نوک سې

داسې سړي کوم دی چې کوټک ورسره نه وي

خلاص به بگناه بندي د فکر کړي زمونږ مله

خو که زولېي دوهم و شک ورسره نه وي

لاړه به خطا تيارو کوڅو کې فلسفي نه شي

کله چې ملگري ايلن کلک ورسره نه وي

زه به د ساقي پيالې ته هيڅکله نژدې نه شم

ستا د خوږو شونډو و جام چې کوک ورسره نه وي

پاتې به د پنځونده ديلرې منډې رامنډې شي

ستا نه کله چې سترگ ورسره نه وي

اوبه ژوندون پورې کوچې نه وي آزادي پکې

ودکه شاعري کړه چې مسلک ورسره نه وي

رنګین سحر

اړخ بدل شو د ژوندون
 یو رنګین غونډې مضمون
 ککړې تفسیر د یو جنون
 د زړه طفل ته لمسرون
 بیا نغښې د سبب وون:
 یو نوم مرګ دی د سکون
 کړد شونو د کور د وون
 د لیلی او د مجنون
 سر د فکر له زنګون
 ځای د عقل افلاطون
 د قدرت کور تر سکون دلی، په مستی، ک طبیعت دی
 د جذباتو محشر جوړ دی، د هر کونو قیامت دی
 د گلشن په زرغونو ککړ
 د نکهت له میوو د ککړ
 وارخطا غوټې غوټې بېرې

په کلوونو دې شـ وړې
 چې بوسې يې وړ کولې
 خو سبا دې تښتوړې
 لکه طفل نازوړې
 په ناز نازي زړنگوړې
 په احساس لويې کورې
 چې تالا والا کورې

د سينې د سيند پخيزې، اړخ بدل کړول د مالنوړ
 د احساس گشتي لاهوشوړ، د مستي په طوفانوړ

د اميد ماشوم خلې شو
 مشاطه د جمال راغله
 پيغامونه دريد يـ وو
 بيا د هوش متاع وړکېږي
 معشوقې د سرو گلونو
 نيا پيرو د حسن جوړکړو
 د وړ مومو د وږي خېږي
 غولرې زلفوله گلونه
 دافق نيسمر و وړې

د نسيم د ساز پر دوکې، کانا ناطچې نغمه بارشو
 د بلبلو تر ازانو کې، پيغا مرونه د بهار شو
 سرو د چې ووترا ورسه
 پخلا کېږي اړ مانونه

گلو مينخل مخونه د شينم په رهنر او بنسکو
 اننگو سرو گلونه راته بنکاري چې سيالی کړي
 پياري شولوغسونه خوشالی شوی سر بوتوب
 گلشنونو کې سازونه بيا سرلرو کړه مطربانو
 ورته اچري لاسونه پينلې پينلې گلر خاڼې
 پسرلی کړې څه کارونه سوز و سازي سر ګډه کړې
 دسر وگلو چراغونه دکلشن حرم کې بل دی
 گللی مالې نجونه دکلنډ په لوري دروي
 دپيڅو ديدونه بي منته شر ځلسو ته

عکس يې اخيستو دکلو، رنگين شوی يې نظر و
 رنگارنگي رنگين وي، يو جيب «رنگين مهر» و

د څلورتنه

لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ
 هدف دکار او خدمت وطن او قام دی زموږ
 موږ به افغان نه یو قوی ملي وحدت جوړوو
 د تفریق د امتیاز په کور قیامت جوړوو

د راتې وپجاړې د وطن پخپل همت جوړوو
 عدل انصاف او مساوات روح د نظام دی زموږ
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

موږ نه په دین په ملیت باندې خپل سر وړکو و
 د جفا غشوله سنگر غوندې تپتر وړکو و
 وارو افغان ته د نهضت نوی خبر وړکو و

عقیده پاکه پاک ایمان په پاک اسلام د څو زموږ
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

موږ نه قییم د معارف پخپل وطن کې غوراوو
 نوی آهنگ د نوی ژوند پخپل چمن کې غوراوو
 د شهن د حق او حریت سر په کفن کې غوراوو

خدمت د قام ته چې ولاړ یو پرې سلام دی زموږ
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

وطن نه بدبد رواجونه رسومات ورتكورو
نخونه ولزي، بي علمي او خرافات ورتكورو
دكاره منځ منځ نه بښخايه سكتا ورتكورو

بنا پر حسن اعتاد باندي ملام دی زمروږن
لكه نسيم دباغ گلونوته پيغام دی زمروږن
ظلم، رشوت، تېلق دروغ او خيانت نه منو

غواړو په زړو كې درد او رحم، قساوت نه منو
سرو همدرد يوربي دروي پسر سميت نه منو

ملا عالم مخلص خادم ته احترام دی زمروږن
لكه نسيم دباغ گلونوته پيغام دی زمروږن
موزين په ايشيا كې يوسمرو اذنا نستان غواړو

موزين حكومت او حاكميت دپاك قرآن غواړو
اباد په صلح وامنيت باندي جهان غواړو

تېنيك دستغش فكر و تدبير په لاس زيان گوموږن
لكه نسيم دباغ گلونوته پيغام دی زمروږن
ملي مفاد په شخصياتو مقدم دی موزين ته

حكلم ددين - عالم او مشر و محترم دی موزين ته
دفع دظلم په بل ظلم هم ستم دی موزين ته

دقوم خادم څي وي هغه خلسي امام دی زمروږن
لكه نسيم دباغ گلونوته پيغام دی زمروږن

فرهنگ جهاد

«فرهنگ جهاد» د افغانستان د ژغورنې د آزادۍ بغښتونکی بریالۍ سولې مورخنک د فکري او عقیدتي اسیلو کرښو په پام کې نیولو سره د کور و مجاهدو لیکوالو، محققینو لخوا اعرانو د جهاد د آثارو خپرولو ته چمتو دی - په تېرو د هغوی لیکوالو آثارو ته چې په بهرنیو لېرو هېوادونو کې د مهاجرت ژوند تېروي هلته د خپراوي چارې ستونزمنې اوله مالي اړخه د زیات لگښت غوښتونکی دی .

څرنگه چې زموږ سترو اسلامي خوځښت له حساس اوزارک دورنڅ تېرېږي د فرهنگ جهاد په نظر کې لري چې د دوی لیکوالو او ادب پوهانو د مرستې اولارښوونې له لارې په نژدې راتلونکې کې یوه موقوته ادبي خپرونه هم نشر کاندې .

فرهنگ جهاد د هر تمدن د مجاهد لیکوال د آثارو د خپراوي په اړه د دوی د فواید مطابق د هغوی په خدمت کې دی او بېله مالي لگښت څخه د خپلوی ټول تکالیف په خپله غاړه اخلي ؛ څنگه چې فرهنگ جهاد له مالي ټکنسۍ سره مخ اوله هېڅ لوري مرسته نده ورسره شوی ځکه خو به د دغه لیکوال پراخې د چاپ لگښت څخه ادا کوي .

فرهنگ جهاد د هېواد د زړو ارمښتناکو آثارو او اسناد وساتنه اوسه څرنگه هم په نظر کې لري او هر هغه اثر چې زموږ د جهاد د پالیسي سر اړخ کوي اوضرورت یې محسوسېږي تکثیروي .

هیله ده د تکثیرولو یا خپرنک له پاره د دغه وړل ارمښتناکه آثارو په استازو قدرمن هېوادوال او فرهنگیانو له فرهنگ جهاد سره مرسته وکوي .

لکه د وتمدنون ورونو، لیکوالو پوهانو څخه هیله کوو چې پخپلو مضوي اوسلې مرستو لویو پیسو سره د فرهنگ جهاد د پرمختیا او پیاوړتیا اولاره او د جهاد د ادب د بیا پیاوړتیا په لار کې خپل مسؤلیت اوزمالت ترسره کاندې .

فرهنگ جهاد و غوثان و روحپروای تکرار کری:

- ۱- دخترخبشت هورس لوری استاد پیر هاند غلام محمد نیازی د خپرو شویو مقالو مجموعه
- ۲- وینه په قلم کې - د جهاد لیکوالو وینا والو تذکره.
- ۳- جهادي فتواګاڼې
- ۴- اسناد تاریخي افغانستان
- ۵- پیغام - د همدیسې شفیق د شعرونو د مناجاتونو برخه
- ۶- مجموعه مقالات د جرم محمد کاظم شارقی
- ۷- افغان باقی کهسار باقی - د جهاد پاره د پاکستان دارو د ژبې انصار وینا والو د - شعرونو مجموعه :
- ۸- د عبدالهادي هدايت د مقالو مجموعه
- ۹- معرفي جرايد و مجلات جهادا افغانستان
- ۱۰- دکلیخ اسلامي جريدې د وړوکلونو کلکسیونونه
- ۱۱- په یاد سخن شعرونه آفرین سترګ استاد خلیلی
- ۱۲- تعصب او د هند اغیزه
- ۱۳- داستانونه و لوستونه - د جهاد پاره د بهرنیو لیکوالو یادداشتونه
- ۱۴- مجموعه مقالات الحاج مولوی عبدالرب احدی وردګ
- ۱۵- منلیونه او منزلونه - د اشعار و مجموعه
- ۱۶- د وینو نخښې - د جهادی خاطر و مجموعه
- ۱۷- کارتون ها سخن میګریند د مقاومت په اړه د خپرو شویو کارتونونو البوم
- ۱۸- تاریخچه نهضت اسلامي افغانستان - دوشعروشیدا

دوه بوجي درانه هېواد وال بدله فرهنگ جهاد شخه خپلې مرستی نه سپړي.

B

1.231

SHA

2721

دژوندون میره او بزده ده ستری کپری
گوت دشونډود شریت در سره واخله
دوصال دیوه به مړه وی مونږ به نه یو
دایه یاد د محبت در سره واخله

شفیق

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**